

अध्वनिरयं मतः । श्रीयशोदानविज्ञानजयतेजो
विनाशनः ७ । प्रक्षरस्येव यस्येह हतस्य ध्वनिरुद्भवेत् ।
प्रक्षरध्वनिनामायं स निन्द्यः खड्गलक्षणे ८ । गभीरतार-
ध्वनिता खड्गगत्याशुभलक्षणे । उत्तानमन्द्रध्वनिता
खड्गगत्याशुभलक्षणे । अथकृतेनहीनोऽपि खड्गः
सुध्वनिरुक्तमः । अन्वः कुरुषो मनुजो यथा भुवि सुगा-
यनः । सर्वलक्षणसम्पन्नः खड्गो यो ध्वनिवर्जितः । स
निन्द्यः सुन्दराङ्गोऽपि यथा वाक्यविवर्जितः । नखेन
वाऽथ दन्तेन तथा लौहशलाकया । लोटेन शर्कराभिर्वा
ध्वनिविज्ञानसूच्यते” । अथ द्विविधमानम् । “यन्मानं
द्विविधं प्रोक्तं तस्य लक्षणसूच्यते । उत्तमाधमभेदेन भेदो
हि द्विविधो मतः । उत्तमं यद्विशालं स्थाक्लृप्तमानं
प्रकीर्तितम् । अधमं तच्च यत् खर्वं गुरुमानं प्रकी-
र्तितम् २ । तत् पुनस्त्रिविधं प्रोक्तमादिमध्यान्त-
भेदतः । यो छट्विंशतिसमायततोवधारो भर्तु-
र्भवेत् प्रसरतोऽपि षडङ्गुलीभिः । मानेन चाष्टपलिकः
स हि खड्गमध्येनातिप्रक्षरमतिक्रमफलं ददाति । यो
द्वादशाष्टनयसुष्टिभिरायतः स्यात् मन्दो भवेत् प्रसर-
तोऽपि चतुर्थभागः । तावत् पलैः परिमितस्तु ततोऽ-
धिको वा खड्गघामो घनयशःकुलनाशनाय” । नागा-
र्जुनोऽपि “यावत्यो सुष्टयो दैव्ये” तदङ्गुल्यो यदा ।
प्रसरे तच्चतुर्थांशमिति वै मानसूचकम् । यावत्यो सुष्टयो
दैव्ये प्रसरे तन्निभागिकः । प्रलैस्तदङ्गुलिस्तुलितः स
खड्गो मध्य उच्यते । यावत्यो सुष्टयो दैव्ये तृथांशः
प्रसरे तु तत् । अधमः कीर्तितः खड्गस्तत्समोवाधिकः
पलैः । भौमानादिदृष्टिर्दिव्यास्तु लघवो मताः” ।
भोजस्तु “दीर्घता लघुता चैव खड्गविस्तीर्णता तथा ।
दुर्भेद्यता सुघटता खड्गानां गुणसंग्रहः । खर्वता गुरुता
चैव मन्दता तनुता तथा । सुभेद्यता दुर्घटता खड्गानां
दोषसंग्रहः । इति निखिलसुदारसूक्तमतं वल्लतन्त्रेषु
मिश्रपत्र खड्गगुणैः । नृपतिरिति विचिन्त्य यो विधत्ते
स चिरतरां त्रियसंस्कृतां लभेत” युक्तिकल्पतरुः ।

तरस् न० तृ-करणे ५ । यथायथम् अस्तु । श्वेते श्वेगे, श्तीरे,
श्वानरे च । ५०० गे शब्दार्थचिन् । “बन्वाय चिच्छिड-
रिभाक्षरसालनैव” “कुचयोर्युगेन तरसा कलिताम्”
“तरसाक्षय करोति काचन” इति च भावः । “कैलास-
नाथं तरसा जिगीर्षुः” रघुः ।

तरस न० तृ-कसच् । भांसे अमरः । “तरसमयाः पूर्वोक्त-

भागाः” कात्या० श्रौ० २४/५/२० । “तरसमयाः
भांसमयाः” कर्कः । तरस्+कस्यर्थे कसच् । श्वेगयुक्ते त्रि०
तरसत् पुंस्त्री० तरस इवाचरति तरस+क्तिप् शब्द । अग-
भेदे स्त्रियां ङीप् । “अपक्षमतरसन्ती न भुज्युः”
कृ० १०/६५/८ । “तरससामसृगस्तस्य पत्नी” मा० ।

तरसान पु० तरत्यनेन तृ-कानच् सुट् च । नौकायां उच्चलद०
तरस्यान न०ङ् । आतर(पारेर भाङ्)पहणस्याने ङटा०
तरसत् त्रि० तरोऽस्यत्वा वा मत्तप् मत्तवः मत्तर्थे । सान्त-
त्वात् श्वेगयुक्ते भत्वम् श्तीरेणि च । स्त्रियां ङीप् ।
श्चतुर्थमनोः पुलभेदे । “तरङ्गभीर्ब्रमस तरस्तातुप एव
च” हरिवं० ७४० ।

तरस्त्रिं पु० तरस्+कस्यर्थे विनि सान्तत्वात् भत्वम् । श्वायौ
श्वरङ्गे राजनि० श्वेगवति, श्वूरे च त्रि० अमरः ।
“असकदेकरथेन तरस्त्रिना” “निर्जितेषु तरसा तर-
स्त्रिना” रघुः । स्त्रियां ङीप् । “कौमोदकी विष्णुगदा
तरस्त्रिनी” भाग० ८/१०/२२ । [वहिले त्रिका० ।

तरान् पु० तरे तरणे अन्वुरिव गभीरत्वात् । नौकाभेदे
तरालु पु० तराय तरणाय अकति पय्यांशेति अल-उन् ।
नौकाभेदे हारा० ।

तरि(री) स्त्री तृ-करणे ५ । शौकायाम्, श्वसनपेटके, श्वस-
नदशायाश्च हेमच० । “जीर्णां तरिः सरिदतीव गभीर-
नीरा” उद्भटः । “संसारसागरवावर्ततरिकायाय विष्णवे”
भा० अतु० ४७४० । वा ङीप् । “तरीषु तलत्वमफल्यु
भाण्डम्” भावः ।

तरिक पु० तराय तरणाय हितः वा० ठन् । श्वेते त्रिका०
शौकायां स्त्री हारा० । तरे तरणार्थं देयगुल्कक-
हणेऽधिकतः ठन् । श्वरणगुल्ककहणाधिकारिणि ।
“तरिकः स्ववर्जं गुल्कं गृह्णन् दायः पणान् दश”
याज्ञ० । “तीर्थं तेऽनेन तरो नावादिस्तज्जन्तु
गुल्कं तदुपहृणोऽधिकतस्तारिकः” मिता० ।

तरिणी स्त्री तरस्तरणं शार्क्यतयाप्यस्याः इति ङीप् । नौका-
याम् हेमच० ।

तरिण्य तरिण+गतौ कण्ठा० षक् प० षक् । सेट् ।
तरिण्यति अतरण्यी(णी)व ।

तरिता स्त्री तरो जातोऽस्याः तारका० इतच् । शर्जन्यां
शब्दच० शब्दज्ञे । (गांजा) तन्त्रम् “संविदा काच-
कूटश्च ताचकूटश्च धुस्तुरम् । अहिमेन खर्जुरससाङ्गिका
तरिता तथा” ज्ञानार्णवतन्त्रम् ।